

eind van het debat hield burgemeester Zimmerman een toespraak. Hij onderkende het belang van de sportbeoefening, maar pleitte ook voor ruimte voor andere belangen. Zimmerman eindigde zijn betoog met het uitspreken van grote waardering voor de doelstellingen en activiteiten van de Zee-mansmissie:

(...) dat ik grooten eerbied heb voor de energie en offervaardigheid van een zóó kleine natie, om zoo ver van honk een mooi kerkgebouw op te richten met leeszaal, zoals hier wordt gesticht. Wat ik bedoel is, dat door de totstandkoming van deze kerk en deze stichting aan duizenden en nog eens duizenden vreemde zeelieden in deze haven een goed en veilig tehuis zal kunnen worden verschaft, waar zij zich zullen gevoelen gebonden aan hun vaderland en waar zij wellicht van menigen verkeerden weg zullen worden teruggehouden.²⁰

Het voorgenomen besluit werd vervolgens aangenomen met 29 tegen 8 stemmen. Het bouwproject was gereed. De bouw begon in de winter van 1913-1914. In mei was het gebouw gedeeltelijk gereed, maar nog niet afgewerkt. De plechtige, officiële opening van de kerk vond plaats op 26 juli 1914. Pastor Saxe had al het mogelijke gedaan om er een groots evenement van te maken. De kunstenaar Domenico Erdmann werkte tot bijna de laatste dag aan de beschildering van plafond en wanden van de kerkruimte. Erdmann had ook de ontwerpen gemaakt voor het houten beeldhouwwerk dat de buitenkant van het gebouw siert. De bisschop van Bergen en een aantal zeemans-

pastors uit andere missiestations in Europa kwamen naar Rotterdam om de inwijdingsceremonie uit te voeren. Met het Noorse ministerie van defensie was afgesproken dat de kanonneerboot *Frithjof* naar Rotterdam zou komen om de feestelijke opening verder op te luisteren. De Noorse gasten werden door de gemeente Rotterdam met veel egards ontvangen en over en weer werden diners gegeven. Ook voor de gewone 'Jantjes' van de *Frithjof* werden een concert en een lunch georganiseerd. Bij de inwijdingsceremonie was de kleine kerkruimte, die honderd zitplaatsen heeft, tjokvol. De aangrenzende leeszaal bood gelukkig meer zitplaatsen; de aanwezige journalisten schatten dat in totaal ongeveer driehonderd mensen aanwezig waren. Daaronder bevonden zich burgemeester Zimmerman en een aantal wethouders en hogere ambtenaren. De consuls generaal van de Scandinavische landen en van de Verenigde Staten waren ook aanwezig, evenals de kunstenaar Erdmann, de gehele Noorse 'kolonie' en Noorse zeelieden van zowel de *Frithjof* als van andere Noorse schepen in de haven. Aan het eind van de ceremonie hield pastor Saxe een dankrede voor de autoriteiten van Rotterdam voor hun medewerking bij '(...) het doen verrijzen van deze kerk, dit stukje Noorwegen, op deze mooie plaats, in deze heerlijke omgeving'.²¹ Tijdens de kerkelijke plechtigheden was er tijd genoeg om de exotische decoratie van het nieuwe gebouw goed te bekijken. Het geheel maakte indruk op de journalisten, zo valt op te maken uit de verslaggeving. Het 'typisch Noorse' karakter van het gebouw viel sterk op: in de eerste plaats de houten con-